

Udvalget været noget betænkelig ved. Ligesom man har kunnet slutte sig til Folketingets Tilføjelse til §§ 3 og 4, som gaar ud paa at bevare de allerede eksisterende Pligthuse, saaledes mener man ogsaa, at Afdelingen til at blive fri for at oprette Pligthuse, naar Gaarde nedlægges, ikke maa gøres altfor let. Vndringsforslag 4 skulde tjene til at gøre saadant vanskeliggere, medens man dog ikke mener, at denne Afgang ganske bør udelukkes. Den samme Betragtning gælder Vndringsforslag 8 til § 17.

Lovforslagets § 6 tilfigter at give de vedkommende Lejlighed til, om de maatte ønske det, at faa slaaet fast et Grænseskel under selve Udstykningsforretningen, uden at der dog paalægges nogen af Parterne en Tvang i saa Henseende. Rekvirenten kan indkalde Naboejendommens Ejer, men han kan ogsaa lade det være, og denne kan møde efter Indkaldelsen eller udeblive, som han behager. Denne Frihed paa begge Sider har Udvalget villet gøre tydeligere, end sket er i Lovforslaget, ligesom man ogsaa mener, at Brug af Stævningmænd og lovbestemt Varsel ikke er nødvendig, naar Udeblivelsen efter en saadan Indkaldelse ikke har nogen retslig Virkning. Hertil figter Vndringsforslag 5.

Udvalget har ment, at § 15 lettere læses, naar der stilles i Spidsen de Tilfælde, i hvilke Styld sætning ved Ministeriets Foranstaltning kan finde Sted, og derefter følger de samlede Regler om Fremgangsmaaden, og man har i den Anledning stillet Vndringsforslag 6.

§ 17, 2det Stykke, er indført den ny Bestemmelse, at Sammenlægning af Bøndergaard kun kan foretages, naar de ligge i samme Kommune, hvilken Bestemmelse ogsaa er bragt til Anvendelse i § 19 om Mageslæg. Man har i Udvalget ikke været blind for, at der for Kommunen kan være Ulemper forbundet med, at Ejendommen, der hidtil beboedes af Ejeren, nu kommer til at ejes af en Mand, som bor uden for Kommunen. Men dels er det jo i Djeblikket særdeles hyppigt, at Jord ejes af en Person, der ikke bor i Kommunen, dels er det vel nok saa store Besværligheder, der ved Sammen-

lægningen falder paa den Mand, der foretager denne og kommer til at eje Jord i flere Kommuner. Hvis han er villig til at paatage sig disse, og den paagældende Sammenlægning i det hele maa siges at være en fornuftig og hensigtsmæssig Foranstaltning, mener Udvalget, at den ikke bør være absolut udelukket, fordi noget af Jorden ligger i en anden Kommune. For Mageslægs Vedkommende er det lige saa vist, at det er det heldigste, at det kun foregaar inden for samme Kommune; men ogsaa her kan det forekomme, at en fornuftig Arrondering af en Ejendom ved en saadan Forordning vilde umuliggøres. Udvalget har derfor ment, at der bør gives en Afgang til at afvige fra Regelen, naar særlige Omstændigheder tale derfor, og Bedømmelsen af disse Bægt foreflaar man lagt i Ministerens Haand, hvorved al Fare for Misbrug maa antages at bortfalde. Vndringsforslagene 7 og 9 ere stillede med dette Maal for Øje.

§ Henhold til disse Bemærkninger stiller Udvalget følgende

Vndringsforslag:

Til § 1.

1) Som 2det Stykke indsættes:
„Resolutionen herom bliver at meddele Retsfriveren, der paa den udstykkede Ejendoms Folio i Registret for Skøde- og Panteprotokollerne har at notere den ved Udstyknings foregaaende Forandring med Hensyn til Matr.-Nr., Hartkorn- og Sammelskat m. m.“,

og i nuværende 2det Stykke, Linie 3 og 4, sættes i Stedet for Ordene „om, at den . . . . . Dplysning“: „om Approbationens Dato.“.

Til § 2.

2) § 3dje Stykke, Linie 3, spærres Ordet „ikke“.

Til § 3.

3) 7de Stykke, Linie 2. Ordene „Medlægningsbevilling ad mandatum“ forandres til: „vgl. Bevilling ad mandatum til Medlægning“.